

hed for økonomien, men det har vi ikke nogen model for på det sociale område.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren vil overveje, i stedet for den her køb/salgmodel, hvor man hele tiden har den her usikkerhed om, hvem det egentlig er, der skal betale for de tomme pladser, at vi så får en model, der sikrer institutionerne nogle faste driftsbudgetter, så vi ved, at herbergerne har de penge, de skal bruge flere år frem i tiden, at handicapinstitutioner osv. har en sikkerhed for, at selv om der står nogle pladser tomme i en periode, skal de ikke lukkes, så vi skal have de her institutioner, der lukker og åbner hele tiden.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal igen starte med at rette en misforståelse. Der er ikke tale om, at vi ikke aner, om kommunerne kan løfte opgaven, når vi ser på det økonomiske. Det mener jeg bestemt de kan. For som jeg har understreget nu flere gange, så bliver pengene på området, og de penge, der i dag bliver brugt i amtsligt regi, jo så fremover brugt i kommunalt regi.

Men når fru Line Barfod spørger præcis til, hvordan den enkelte kommunes økonomi ser ud, så kan vi jo ikke komme uden om, at så bliver vi også nødt til at kende udligningssystemet.

Kl. 13.05

Som tidligere nævnt bliver der jo også indført en refusionsordning for de meget dyre løsninger. Vi får større kommuner, hvilket i sig selv også giver bedre mulighed for at løfte de forskellige opgaver. Så jeg er bestemt overbevist om, at kommunerne kan løfte opgaverne på området.

Jeg holder fast i, at det er vigtigt med en takstfinansiering på de forskellige områder, og i en fastlæggelse af taksten indgår der jo så også spørgsmålet om tomme pladser, og hvorvidt der skal stå pladser til rådighed til akutte situationer. Det hele indgår i det samarbejde, der skal være mellem kommunerne omkring rammeaftaler, omkring takstfastsættelse m.v.

Der synes jeg jo, at det kun er hensigtsmæssigt, at man gennem taksterne synliggør, hvad det så lige præcis er, taksterne skal gå til at dække af forskellige udgifter, og det vil give en vældig god synlighed, som sætter fokus på, at man så også får den kvalitet, man kan forvente i forhold til de takster, man betaler for det enkelte tilbud.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er glad for at høre, at ministeren så klart garanterer, at pengene bliver på området. Men selv om ministeren overhovedet ikke er nervøs for, hvad der sker med pengene i den enkelte kommune, så er vi stadig væk noget bekymrede for, om der i kommunerne vil være råd til også de meget dyre enkeltsager, på samme måde som vi jo var, da vi indførte grundtaksten. Det var også derfor, man lavede forskellige overgangsordninger og andre ting.

Så det, jeg gerne vil høre ministeren om, er, om ministeren er indstillet på under udvalgsarbejdet at tage det seriøst, at vi er nogle, der er meget bekymrede for, at det kan blive de borgere, der får de allerdyreste tilbud, som kan blive taberne i det her spil, og om vi kan se på, om vi på den ene eller den anden måde kan finde nogle løsninger, hvor vi kan blive mere trygge ved, at det ikke bliver de svageste borgere, der taber på det her.

Kvaliteten kan jo sikres ved, at udviklingsrådene f.eks. får noget mere kompetence. Kunne ministeren forestille sig, at vi i lovarbejdet giver udviklingsrådet noget mere kompetence end det, der er lagt op til i den nuværende lovgivning?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg mener jo, at vi har taget højde for de meget dyre enkeltsager qua det, at der bliver indført en refusionsordning. Og som sagt er beløbene fastlagt ud fra en analyse af, hvordan det ser ud i forhold til grundtakstmodellen i dag.

Det, jeg synes, jeg yderligere vil tilføje, er, at nu bliver det mere gennemskueligt, hvad det er, pengene bliver brugt til, gennem takstfinansieringen og det, at man skal klargøre, hvad det er taksten går til. Men det bliver jo også nemmere nu at sammenligne gennem det, at vi får tilbudsportalen, hvor man kan gå ind og se på de forskellige tilbud, og hvad der egentlig er prisen for de forskellige ydelser i de forskellige tilbud. Så jeg synes, at det på alle måder bliver nemmere at se, hvad man får for pengene, og dermed også at tage stilling til de dyre enkeltsager, hvor der så som sagt vil være refusionsordningen, der træder i kraft.

I forhold til udviklingsrådene og mere kompetence: Nu ved jeg ikke, hvad fru Lotte Bundsgaard konkret har i tankerne, men jeg synes, at den opgave, der er defineret for udviklingsrådene